

**Skarga wniesiona w dniu 22 października 2009 r. —
Berenschot Groep przeciwko Komisji**

(Sprawa T-428/09)

(2010/C 11/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Berenschot Groep BV (Utrecht, Niderlandy)
(przedstawiciel: B. O'Connor, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności niezawierającej uzasadnienia decyzji Komisji z dnia 11 sierpnia 2009 r., w której oferty złożonej przez skarżącą nie zaliczono do siedmiu najkorzystniejszych pod względem gospodarczym ofert, a w związku z tym wyeliminowano konsorcjum, którym kierowała skarżąca, z postępowania przetargowego prowadzonego pod nazwą „Wielokrotna umowa ramowa dotycząca krótkoterminowego świadczenia usług leżących w wyłącznym interesie państw trzecich korzystających z zewnętrznej pomocy Komisji Europejskiej”;
- zbadanie przebiegu procedury przetargowej oraz staranności kontroli oferentów podejrzanych o oszustwo;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 21 października 2009 r.;
- zastosowanie wszelkich dodatkowych środków, jakie Sąd uzna za stosowne;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności wydanej przez pozwaną decyzji o odrzuceniu oferty złożonej przez konsorcjum, w którym uczestniczyła skarżąca, w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert w otwartym przetargu (EuropAid/127054/C/SER/multi) na świadczenie usług na podstawie „Wielokrotnej umowy ramowej dotyczącej krótkoterminowego świadczenia usług leżących w wyłącznym interesie państw trzecich korzystających z zewnętrznej pomocy Komisji Europejskiej”⁽¹⁾. Ponadto skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 21 października 2009 r., w której udzielono częściowego dostępu do sprawozdań z oceny, dotyczących tego postępowania przetargowego.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Po pierwsze skarżąca twierdzi, że komisja przetargowa nie oceniła należycie ekspertów wskazanych w ofercie skarżącej. Według niej komisja przetargowa popełniła oczywisty błąd w ocenie polegający na tym, że eksperci konsorcjum, którym

kierowała skarżąca, zostali ocenieni w sposób nieadekwatny. Ponadto skarżąca twierdzi, że komisja przetargowa oraz Komisja nie przedstawiły żadnych wyjaśnień w przedmiocie systemu oceny poszczególnych życiorysów, ani też nie wyjaśniły, dlaczego eksperci skarżącej uzyskali tak niski wynik oceny. Okoliczność, że przy dokonywaniu oceny komisja przetargowa nie posłużyła się obiektywnymi kryteriami oznacza, że Komisja nie zapewniła poszanowania zasad równego traktowania oferentów, przejrzystości, uczciwej konkurencji i dobrej administracji. Ten brak informacji nie został usunięty w przedstawionym przez Komisję w dniu 21 października 2009 r. sprawozdaniu z oceny, gdyż ograniczono się w nim do przedstawienia końcowych wyników uzyskanych przez skarżącą.

Po drugie skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 7 ust. 1 rozporządzenia 1049/2001⁽²⁾ przez to, że nie ustosunkowała się do wniosku skarżącej o udzielenie dostępu do dokumentów w granicach czasowych wyznaczonych w tym przepisie. Skarżąca twierdzi także, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji, ponieważ sprawozdanie z oceny nie zostało przedstawione na tyle wcześnie, by umożliwić skarżącej właściwe korzystanie z uprawnień wynikających z art. 230 WE.

Po trzecie skarżąca utrzymuje, że Komisja nie wypełniła zobowiązań wynikających z art. 94 rozporządzenia finansowego⁽³⁾ oraz decyzji 2008/2008/969⁽⁴⁾ przez to, że nie wykluczając z omawianego postępowania przetargowego oferentów podejrzanych o popełnienie oszustwa, nie podjęła działań zmierzających do ochrony integralności wspólnotowego budżetu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2008/S 90-121428

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. 2001, L 145, s. 43

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 248, s. 1)

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie systemu wczesnego ostrzegania do użytku urzędników zatwierdzających Komisji oraz agencji wykonawczych (Dz.U. L 2008, 344, s. 125)

**Skarga wniesiona w dniu 22 października 2009 r. —
GL2006 Europe przeciwko Komisji i OLAF**

(Sprawa T-435/09)

(2010/C 11/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GL2006 Europe Ltd (Birmingham, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: M. Gardenal i E. Belinguier-Raiz, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich i Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)

Żądania strony skarżącej

- uznanie, że przeprowadzona przez Komisję w grudniu 2008 r. kontrola na miejscu, wersja robocza sprawozdania z audytu i jego wersja ostateczna, sporządzone przez Komisję odpowiednio w dniach 19 grudnia 2008 r. i 25 marca 2009 r., wersja ostateczna decyzji w sprawie, zawartej przez Komisję w piśmie z dnia 10 lipca 2009 r., w której to decyzji Komisja przewiduje zakończenie dwóch projektów, w których GL2006 Europe Ltd uczestniczyła, a także noty debetowe z dnia 7 sierpnia 2009 r., zgodnie z którymi GL2006 Europe Ltd ma zapłacić Komisji łączną kwotę 2 258 456,31 EUR, są niezgodne z prawem i stwierdzenie ich nieważności;
- tytułem ewentualnym lub uzupełniającym, uznanie, że dotyczące istoty sprawy twierdzenia Komisji są bezzasadne;
- uznanie, że przeprowadzona przez Komisję kontrola na miejscu, sporządzone przez nią sprawozdania z audytu oraz wydana przez nią decyzja pozostają bez wpływu na ważność wspólnotowych umów, których stroną była GL2006 Europe Ltd;
- uznanie tych umów za ważne;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi, opartej na klauzuli arbitrażowej, skarżąca kwestionuje zgodność z prawem decyzji wydanej przez Komisję w dniu 10 lipca 2009 r. i wypowiedzianej, w efekcie sporządzenia przez OLAF sprawozdania z audytu, dwie umowy zawarte ze skarżącą w ramach wspólnotowych programów badań i rozwoju technologicznego. Skarżąca kwestionuje również zgodność z prawem wystawionych przez Komisję w dniu 6 sierpnia 2009 r., w efekcie sporządzenia przez OLAF tego samego sprawozdania z audytu, not debetowych na zwrot zaliczek wypłaconych przez Komisję na dwanaście projektów, w których uczestniczyła skarżąca i które były przedmiotem przeprowadzonego dochodzenia.

Skarżąca podnosi na poparcie swych żądań następujące argumenty:

Po pierwsze, twierdzi ona, że przeprowadzona przez Komisję kontrola na miejscu była niezgodna z prawem z następujących przyczyn: przeprowadzono ją bez uprzedzenia; trwała ona, uwzględniając wagę ostatecznej decyzji, zbyt krótko; w niewystarczającym stopniu uwzględniono w niej mające znaczenie aspekty sprawy, Komisja naruszyła prywatność skarżącej oraz popełniła błąd dotyczący podstawy prawnej, ponieważ sporządzone sprawozdanie z kontroli powołuje się na nieobowiązujące już rozporządzenie.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że sprawozdanie z audytu cechuje się pewnymi nieprawidłowościami, takimi jak brak uzasadnienia, ponieważ zostało ono sporządzone na podstawie niepełnej kontroli na miejscu, oraz takimi jak brak związku pomiędzy przeprowadzoną analizą i wyciągniętym w decyzji ostatecznym wnioskiem, które to nieprawidłowości skutkują naruszeniem przysługujących skarżącej praw podstawowych takich, jak przyjęcie w stosunku do niej domniemania niewinności.

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że wydanej przez Komisję decyzji ostatecznej brak jest jasności w zakresie dotyczącym przewidzianej sankcji, ponieważ przewiduje ona wypowiedzenie dwóch umów, podczas gdy wystawione noty debetowe dotyczą dwunastu umów. Podnosi ona także, że ta decyzja ostateczna nie została prawidłowo podana do wiadomości skarżącej.

Wreszcie, skarżąca wnosi żądanie związane z dotyczącymi istoty sprawy twierdzeniami Komisji, powoływanymi przez nią celem wypowiedzenia umów i zażądania zwrotu wypłaconych skarżącej zaliczek. W opinii skarżącej te przedstawione przez Komisję w jej decyzji argumenty są bezzasadne i instytucja ta dochodzi na ich podstawie do wniosków przeciwnych do tych, jakie wyciągnięto w sprawozdaniu z audytu za 2007 r.

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2009 r. — Dufour przeciwko EBC

(Sprawa T-436/09)

(2010/C 11/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Julien Dufour (Jolivet, Francja) (przedstawiciel: adwokat I. Schoenacker Rossi)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności, utrzymanej w mocy przez Zarząd Europejskiego Banku Centralnego w piśmie z dnia 2 września 2009 r., odmowy udzielenia J. Dufourowi dostępu do baz danych, które umożliwiły sporządzenie sprawozdań w sprawie zatrudnienia i mobilności personelu;
- w konsekwencji, nakazanie Europejskiemu Bankowi Centralnemu udostępnienia J. Dufourowi wszystkich baz danych, które umożliwiły sporządzenie sprawozdań w sprawie zatrudnienia i mobilności personelu;